

[Forsvarsministeren.]

være en vis Margen for den undergivne, der ønsker at klage over en foresat, saaledes at han ikke risikerer, at den Omstændighed, at hans Klage maaske efter en langvarig Undersøgelse findes uberettiget, med det samme betyder, at han selv kan straffes. For at ifalde Strafansvar skal den klagende have været klar over, at der ikke var rimelig Grund til Klagen.“

Jeg synes, det er en saa udmærket og klar Kommentar fra Udvalgets Side til denne Paragraf, at det giver saa at sige al mulig ønskelig Sikkerhed for Mandskabet paa disse Omraader.

Det ærede Medlem spurgte, saa vidt jeg opfattede det ærede Medlem — og jeg har ikke haft Mulighed for at se Fortrykket siden i Gaar —, om det var Mening, at § 68, omhandlende Forenings- og Forsamlingsfrihed, ogsaa omfattede de foresatte — jeg tror, det var et saadant Spørgsmaal, det ærede Medlem fik lanceret under Omtalen af denne Paragraf. Hertil kan jeg ganske kort svare: Ja, selvfølgelig, og jeg vil tilføje, at der ikke er noget som helst noget Sted, der giver det ærede Medlem Grund til at tro noget som helst andet.

I øvrigt stillede det ærede Medlem sig paa sit Partis Vegne afvisende, ikke paa Grund af visse Paragraffers Indhold, men af principielle Grunde, fordi det var knyttet til en Lovgivning, der hvilede paa den almindelige Værnepligt, og saa er der i og for sig ikke mere at diskutere med det ærede Medlem om.

Jeg skal saa kun til Slut gøre nogle Bemærkninger om Dødsstraffen. Det er nævnt, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, at Oplysninger fra Udlandet godtgjorde, at det kun var faa Tilfælde, man havde brugt Dødsstraffen i. Dermed mener jeg ogsaa, at der er givet en vis Sikkerhed for, at denne Straf ikke misbruges, og jeg henviser endvidere til Lovforslaget om Ændringer i den militære Retsplejelovs § 39, Stk. 3, hvor det hedder, at ingen Livsstraf maa fuldbyrdes, før Kongen har besluttet ikke at benytte sig af sin Benaadningsret. Dette giver efter min Mening yderligere en Sikkerhed for, at denne Straf ikke benyttes i Flæng og efter bedste Fordøgtbefindende. Selv om jeg er Modstander af Dødsstraffen i den almindelige Straffelovgivning, finder jeg det baade rimeligt og nødvendigt at have Adgang til denne Straf i Krigstid og under de særlige Omstændigheder, som er fastsat i de Lovforslag, vi her behandler.

Rasmus Hansen: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for hans Udtalelser vedrørende de arbitrære Afgørelser og for hans Tilsagn vedrørende Straffelister samt for hans Udtalelser om Disciplinen i Hæren. Jeg opfatter disse Udtalelser saaledes, at der absolut ikke er noget Grundlag for den Paastand, at Disciplinen i Hæren er daarlig.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, som i Gaar fremsatte nogle Betragtninger om Krig og gjorde sig til Talsmand for den Anskuelse, at Krig er et Barbari, som burde afskaffes. Deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem. Socialdemokratiet har ganske den samme Opfattelse, ogsaa vi nærer Afsky for Krig og de Rædsler, den medfører, og derfor er Socialdemokratiets Maal ogsaa Afrustning — det har det været i en Menneskealder, og det er det fremdeles. Men eet er jo, hvad man ønsker, noget andet er, hvad man kan gennemføre under de nuværende tragiske Tilstande i Europa. Hvis man kunde begrænse sig til kun at tage den danske Befolknings Sindelag i Betragtning, saa kunde der ikke være nogen Tvivl om, at saa kunde der afrustes i Morgen; men saaledes er det desværre ikke, og det beklager ikke mindst mit Parti i højeste Grad.

Regeringen og Regeringspartierne anser det i Dag for nødvendigt at have en Hær og en Flaade i det Omfang, som Regeringen har foreslaaet, og vil man opretholde en Hær og en Flaade — og det vil altsaa Regeringspartierne —, saa kommer man næppe uden om, at der er og maa være andre Vilkaar i Hær og Flaade end i det civile Liv. Saaledes har Socialdemokratiets Repræsentant i Udvalget af 1932, den højtærede Formand, set paa det, og saaledes har Det radikale Venstres Repræsentant, Højesteretssagfører Carsten Meyer, set paa det, og derfor har de sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer udarbejdet de to Forslag, som har faaet, gaar jeg ud fra, Tilslutning fra hele Regeringen, inden de med de tidligere omtalte Ændringer er blevet forelagt her i Salen af den højtærede Forsvarsminister. Forslagene er altsaa bl. a. ogsaa Hr. Carsten Meyers, og jeg skal ikke nærmere fordybe mig i den lille Uoverensstemmelse, som der vedrørende visse Punkter i de foreliggende Forslag i den Anledning er mellem Det radikale Venstres Repræsentanter i Udvalget af 1932 og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen.

Vi kan i Udvalget se lidt nærmere paa §§ 50, 51 og 57. Selvfølgelig skal der i den militære Straffelov ikke bevares noget, som